

SZERET BENNÜNKET!

Hastings

Valahol egy iskolában volt egy tanító, akit a gyermekek nem kedveltek. Azt hitték róla, hogy rideg és kemény természetű, s amikor csak tehették, igyekeztek bosszúságot szerezni neki. S ő, ha egy gyerekcsapat erre törekszik, bizony sok keserűséget tud okozni. A mi tanítónknak is bőven volt része mindabban, ami jó tanító szívének fájhat.

Nos, egy napon az iskola játszóterén az egyik fiú súlyosan megsebesült. Néhányan futottak a tanítóért; ő minden dolgát félretéve sietett a sebesülthöz, s azonnal orvosért küldött. Aztán lehajolt a földön fekvő gyermekhez, fölvette karjaiba - ó de milyen gyöngéden! S milyen kedvesen, meleg hangon, mennyi szeretettel szólott hozzá, hogyan bátorítgatta, vigasztalta, s milyen vigyázva kötözgette sebeit... A fiúk szemébe könny szökött, amikor tanítójuknak ezt a megindító gyöngédségét látták, és sutogni kezdtek egymás között: 'Nézd, hiszen szeret bennünket!'

Ettől az esettől kezdve megváltozott az iskola képe. A fiúk egészen másként néztek tanítójukra. Amennyire elhanyagolták dolgaikat korábban, annyira szorgalmasak lettek ezután; amennyire engedetlenek voltak azelőtt, annyira igyekeztek most már mindenben kedvébe járni tanítójuknak.

Mindezt a változást a szeretet csodálatos hatalma művelte.

(Hastings: Isten napjai c. könyvből)

/Efézusi levél 3:18-19/

Forrás: www.keresztenyialok.hu